

Преди повече отъ 20 години единъ младъ момъкъ, свършилъ съ успѣхъ гимназия, се принудилъ да точи ножове, за да се прехранва. Той потърсилъ нѣкаква работа, но не могълъ да намѣри. Отишълъ при единъ свой приятелъ и го помолилъ да му даде 150 лв. на заемъ, да си купи едно точило. Купилъ си точило, закачилъ дипломата си на него и тръгналъ изъ града да точи ножове. Следъ три месеца изплатилъ дълга за точилото си, но не се минало много време и той могълъ да постъпи въ университета. Смѣлъ билъ този младежъ, и затова лесно могълъ да си пробие пътъ въ живота. Щомъ сте дошли на земята, вие трѣбва да бждете смѣли и решителни, да минете презъ всички изпитания, които животътъ ви носи. Ще минавате презъ тѣсни пжтечки на планински върхове; ще газите презъ рѣки; ще минавате и презъ пустини. Каквото и да правите, изпитанията ви чакатъ, не можете да ги избегнете. Вървете напредъ и не се обезсърдчавайте. Често богатитѣ синове се обезсърдчаватъ повече отъ беднитѣ. — Защо? — Защото бедниятъ човѣкъ е оставенъ повече на себе си; той разчита на своя трудъ, на усилията, съ които изкарва прехраната си. Той се е калилъ въ живота, вследствие на което може да се справя съ мъжнотиитѣ и изпитанията. Докато богатиятъ баща изпраща на сина си всѣки месецъ по нѣколко хиляди лева да учи, синътъ е